

på normeringerne i børnehaver og andre steder. Vi så gerne, at der blev ansat flere i hjemmehjælpen, inden for sygehussektoren osv. osv. osv. De offentlige investeringer vil netop skabe de arbejdspladser, der er behov for.

Det var et svar på hr. Anders Samuelsen's korte bemærkning. Nu skal jeg gå over til ordførertalen.

Jeg vil sige, at det er tankevækkende, at man kan opnå en skattelettelse på mindst 20 procentpoint, hvis man tjener sine penge på aktiespekulation i stedet for ved at arbejde. Tydeligere kan det vist ikke demonstreres, at det er det rene hykleri, når regeringen taler om, at man gerne vil sænke beskatningen på arbejdsindkomster. I praksis er det jo sådan, at man forgylder folk med arbejdsfrie indkomster.

Enhedslisten mener, at alle indtægter burde beskattes efter de samme principper, og derfor vil vi under ingen omstændigheder medvirke til et lovforslag, som giver skattelettelser, hvis man får sin løn som aktier eller aktieoptioner i stedet for at få lønnen i almindelige penge. Der må være en ensartet beskatningsform.

Det er ikke småpenge, det drejer sig om. Sidste år blev der alene i de børsnoterede selskaber tildelt nye aktieoptioner til en værdi af lige under 1 mia. kr., og alt i alt er der dermed aktieoptioner på over 3 mia. kr.

Kl. 12.05

At langt de fleste af disse aktieoptioner tilfalder toppen i dansk erhvervsliv, er netop blevet dokumenteret i undersøgelser fra Handelshøjskolen og Aarhus Universitet. Således havde 183 direktører sidste år optioner for 788 mio. kr. svarende til 26 pct. af alle aktieoptioner. De optioner, der herudover tilfalder medarbejdere, bliver typisk givet underdirektører, afdelingschefer og udviklingschefer. Allerede med den nuværende lovgivning bruges de her muligheder altså til at forgyldte landets direktører og underdirektører.

I ren lønindkomst steg deres lønninger med over 37 pct. fra 1997 til 2001, men så beskedne stigninger lod de sig ikke nøjes med. Oveni fik de tildelt aktieoptioner i de firmaer, de var ansat i. Det bragte indkomststigningen op på 61 pct.

Også aktieselskabernes bestyrelsesmedlemmer har taget for sig af retterne. I den samme periode har de sørget for, at deres honorarer inklusive aktieoptioner er steget med 45 pct.

Det her er ikke et udtryk for, at jeg går ind for janteloven; det er et udtryk for, at jeg synes, at de medarbejdere, der er i de danske firmaer, skal

have samme type lønstigninger, for jeg mener, at medarbejdere i de danske virksomheder gør en stor indsats for at holde gang i hjulene i det her samfund. Men det mener den borgerlige regering tydeligvis ikke, så det er altså i stedet for denne her »nødstedte« gruppe af direktører og underdirektører, som regeringen vil give en markant skattelettelse, mens man leder stadig mere desperat efter penge til skattelettelser for arbejdsindkomster, og mens alle initiativer i forhold til de svageste skal finansieres af folk på overførselsindkomster gennem den ekstraskat, der er lagt på denne her gruppe gennem den såkaldte satspulje.

Måske skatteministeren kan forstå, at vi har lidt svært ved at acceptere statsministerens egen snak om, at klassekampen nu er slut. Det kan da godt være, vi er i samme båd, men tilsyneladende er det hele vendt på hovedet, sådan at det er dem, der yder allermindst til fællesskabet, som sejler på 1. klasse.

Billigt bliver det heller ikke. Skatteministeren regner med, at det kan klares for 40 mio. kr., men ifølge de to forskere fra Handelshøjskolen i København og Aarhus Universitet vil det offentliges tab i stedet beløbe sig til 230 mio. kr. Deres udgangspunkt er det ret logiske, må man sige, at den kraftige vækst i anvendelsen af aktieoptioner, vi har set i 2001 og 2002, vil blive fastholdt de kommende år, og specielt da med det signal, som denne her regering sender. Det håber skatteministeren vel også, for ellers havde han vel ikke fremsat det her forslag.

Til gengæld har vi lidt svært ved at forestille os, at Dansk Folkeparti vil medvirke til denne her forgyldning af landets direktører, når man tænker på, hvor lidt de har været i stand til at vride ud af regeringen til at opfylde deres valgløfter til pensionister og andre økonomisk dårligt stillede grupper. Ikke desto mindre kan vi jo heroppefra forstå, at Dansk Folkeparti har været med til gennem finansloven at finansiere det her forslag og altså dermed er direkte medvirkende til, at de første skattelettelser, der kommer under denne her regering, tilfalder de allerrigeste i stedet for dem, som Dansk Folkeparti havde givet en masse gyldne løfter, nemlig pensionisterne og andre økonomisk svage grupper.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.